

**КОМЕНТАРИ КЪМ ОБЩЕСТВЕНА КОНСУЛТАЦИЯ ПРОЕКТ НА ПРАВИЛНИК
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ПРАВИЛНИКА ЗА ПРИЛАГАНЕ НА
ЗАКОНА ЗА ДАНЪК ВЪРХУ ДОБАВЕНАТА СТОЙНОСТ**

Коментар	Автор	Дата
----------	-------	------

Необходимост от дефиниране на понятието „предплатени телефонни карти“ Считаме, че предложената редакция на чл. 3, ал. 9 от ППЗДДС създава предпоставки за възникване на противоречива и неправилна практика във връзка с тълкуването на понятието „предплатена телефонна карта“. Съгласно Становище № 20-00-120/16.06.2016 г. на Централното управление на Националната агенция за приходите („Становището“) под „предплатена телефонна карта“ се има предвид единствено фонокарта, т.е. карта, която предоставя възможност само за осъществяване на телефонни обаждания и не дава право на достъп до други далекосъобщителни и/или електронни услуги. Същото разбиране е изразил Съдът на Европейския съюз („СЕС“) в цитираното в Становището Решение по дело C-520/10 (Lebara), т. 28. Задължението на телефонния оператор да начисли ДДС при продажбата на предплатената карта на дистрибутор е във връзка с обстоятелството, че фонокартата материализира правото да се получи само един вид услуга, чиито характер и количествени параметри са предварително зададени. Напротив, съгласно трайната практика на СЕС по дела C-419/02 (BUPA Hospitals), C-270/09 (MacDonalds Resorts Ltd) и C-520/10 (Lebara), ДДС не може да стане изискуем при условие, че към момента на продажбата на картата на дистрибутор не са известни всички релевантни данни за бъдещата доставка и за получателя на далекосъобщителната услуга. Такъв ще е случаят, когато предплатената телефонна карта материализира право на достъп до повече от една услуга (например телефонни разговори, мобилен интернет, достъп до виртуално пространство за съхранение на данни, дарения и др.). ДДС по доставката на такива карти става изискуем едва към момента, когато една или повече от услугите, включени в пакета, са реално използвани от получателя. Описаната практика е намерила законодателен израз в Директива (ЕС) 2016/1065 на Съвета от 27 юни 2016 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на данъчното третиране на ваучери („Директивата“), която следва да бъде транспонирана в българското данъчно законодателство до 31 декември 2018 г. Разпоредбите на Директивата изрично разграничават ваучерите за конкретна цел, които предоставят право да се получи предварително

Ърнст и
Янг
Б

18.01.2017